

Op eenzame

Iedere vastgoedmanager kent ze wel, die lastige plekjes in of aan gebouwen waar geen glazenwasser bij kan. Of die ontogankelijke hoekjes waar regelmatig onderhoud noodzakelijk, maar levensgevaarlijk is. Vaak zitten die moeilijk bereikbare plekken ook nog eens op grote hoogte. In dergelijke gevallen, vooral wanneer hoogwerkers of steigers geen optie zijn, is werken aan touwen dé oplossing. Martin Langevoord van Rope Access legt vastgoedmanagers het belang uit van «industriële klimmen».*

Het specialisme van Rope Access is het werken op hoogte met gebruikmaking van touwtechnieken. De werkzaamheden kunnen bestaan uit ramen wassen, folie of stickers aanbrengen, reclameborden ophangen, voegen en metselen, ramen kitten of lampen en camera's repareren. Maar het kan ook gaan om mensen die gered moeten worden. Werken aan touwen is niet alleen avontuurlijk vanwege de grote en steeds nieuwe uitdagingen, het is ook heel afwisselend. Martin Langevoord, oprichter en eigenaar van Rope Access in Rotterdam: 'De ene week reinigen

we het beton van woningen boven het water in Schiedam, de andere week hangen we aan de bibliotheek in Rotterdam om de ramen te wassen waar de glazenwasser niet bij kan.' Onlangs haalde Rope Access nog de kranten naar aanleiding van een grote klus in Nijmegen. 'We hebben daar de naam Electrabel aan de 80 meter hoge gevel van de elektriciteitscentrale gehangen. Dat kon niet met een kraan of steiger. Het was een megaklus; de hoofdletter was maar liefst 3,5 meter hoog en woog 120 kilo.'

Manoeuvres

Overigens werkt Rope Access niet uitsluitend op extreme hoogte maar vooral daar waar je op een andere manier niet kunt komen. 'In ieder gebouw zitten van die plekken die onderhoudstechnisch moeilijk te bereiken zijn', zegt Langevoord. 'Daarvoor kunnen vastgoedbeheerders ons inschakelen. In daken van voetbalstadions hangen boven de tribunes camera's die het publiek in de gaten houden. Daaronder is een schuine vloer met stoeltjes. Die camera's hebben af en toe een servicebeurt nodig. Waar iemand dan twee, drie dagen een steiger aan het bouwen is voor pakweg 100 euro per uur, hebben wij zo'n camera in 10 minuten beneden. Voor het onderhoud zelf kunnen we met een serviceman samenwerken. En in speciale gevallen kunnen we zelfs een klimmer zo uitrusten dat hij een technicus ter plekke kan krijgen.' Volgens Martin Langevoord zijn veel facilitymanagers niet op de hoogte van de mogelijkheden die het werken aan touwen biedt. 'Ze denken vaak dat je alleen naar boven en naar beneden kunt, maar we kunnen alle manoeuvres maken. Op elke onbereikbare plek en ongeacht wat daar gedaan moet worden, kunnen we voor een opdrachtgever veel bete-

kenen want meestal is de manier om er te komen het lastigst.'

'Elke opdracht is een nieuwe uitdaging' vervolgt Langevoord. 'Het is altijd improviseren en kijken welke oplossingen je kunt bedenken. Vaak zie je dat architecten in hun ontwerp totaal geen rekening houden met de bereikbaarheid. De tramtunnel in Den Haag bijvoorbeeld, dat is een ramp. De ramen moeten gewassen worden, hij is smerig en liep in het begin regelmatig onder water. Ze hebben ons toen gevraagd of we iets aan die ramen konden doen. Dat kan alleen als wij daar ankers plaatsen van waaruit we aan touwen kunnen werken. Maar dat mag niet van de architect. Terwijl we dat zo kunnen doen dat, wanneer er niet gewerkt wordt, die ankers niet zichtbaar zijn.'

Postbus 51

Opmerkelijk genoeg is werken aan touwen in Nederland nog niet echt ingeburgerd. Er zijn een stuk of wat bedrijfjes die elkaar kennen en die bij grote klussen noodgedwongen samenwerken, maar om elkaar als collega's te zien gaat ze doorgaans toch te ver. Martin Langevoord vindt dat jammer. Hij kent genoeg jonge freelancers met de juiste papieren en ervaring, om te kunnen uitgroeien tot een soort uitzendbureau voor de branche. Want, zegt hij: 'Als het hele Rope Access net zo algemeen wordt als hoogwerkers en steigers, is de koek zo groot dat er voor iedereen genoeg te verdelen is.'

Langzaam maar zeker is de Nederlandse wet echter aan het veranderen ten gunste van het werken aan touwen. 'We zijn hier nog lang niet zo ver als in Engeland en Duitsland', weet Langevoord. 'Daar is werken aan touwen één

WERKEN AAN TOUWEN VAAK ENIGE OPTIE

hoogte

van de mogelijkheden. In Nederland mag je het pas aan touwen proberen als het niet op een andere manier kan. Aan de andere kant is het wel goed dat de regelgeving zo streng is, want wij zijn óók heel erg voor veiligheid. Hoogwerkers en steigers zijn volledig geaccepteerd. Daardoor denkt iedereen dat het veilig is. Maar er gebeuren veel meer ongelukken mee dan bij het werken aan touwen. Een half jaar geleden hebben we allemaal in een spotje van Postbus 51 kunnen zien dat één op de zes bouwvakkers in zijn leven te maken krijgt met vallen van een hoogte. Het werken aan touwen is steeds niet goed van de grond kunnen komen omdat men het idee had dat het eng is, en dus gevaarlijk. Maar iets wat eng is hoeft niet gevaarlijk te zijn. Iedereen die aan touwen werkt heeft een gedegen opleiding achter de rug, beschikt over goed

materiaal en zit altijd aan twee touwen vast. Maar de arbeidsinspectie weet eigenlijk niet zo goed wat ze met onze branche aanmoet. Een van de richtlijnen is dat iemand die op een dak werkt, een gordel met valbeveiliging

‘Er gebeuren meer ongelukken met hoogwerkers en steigers dan bij het werken aan touwen’

aan moet hebben en dan is het klaar. Maar waar de regelgeving ophoudt gaat het verhaal nog iets verder, want een arbeider die valt en wordt opgevangen door zijn «full-body harness», kan binnen het uur overlijden als hij niet op tijd wordt gered. Slechts een handjevol mensen in Nederland weet dat dit «harness suspension trauma (HST)» een groot risico is voor mensen die op plekken met valgevaar werken.’

Reddingstas

Rope Access maakt voor elke opdracht een uitgebreide risico-inventarisatie en -evaluatie, aan de hand waarvan een advies wordt uitgebracht over hoe bepaalde werkzaamheden veilig en volgens de ARBO-wetgeving kunnen worden verricht. De klimmers zitten vast aan twee touwen zodat ze niet kunnen vallen. Verder gaat er altijd een supervisor mee die op de grond blijft, die gereedschap kan aangeven en met wie de klimmers kunnen communiceren. ‘Daarnaast hebben we een reddingstas bij ons met genoeg touw en afdaalapparatuur.

Dus mocht er iets gebeuren dan kunnen we meteen afdalen om iemand van de plek des onheils weg te halen. We werken ook nooit alleen, zelfs bij de kleinste klussen zijn we met minimaal twee mensen.’

In tegenstelling tot het werken op steigers, waar arbeiders van alles kunnen laten vallen, zit bij werken aan touwen al het gereedschap vast. ‘Als we ergens bezig zijn zien we er soms uit als een grote kerstboom, behangen met boormachines et cetera.’

Kwaliteitseisen

Rope Access werkt volgens de richtlijnen van Irata (Industrial Rope Access Trade Association, zie <http://www.irata.org>). Deze overkoepelende organisatie verzorgt opleidingen, houdt statistieken bij et cetera. Langevoord: ‘Als ik met mijn pasje ergens in Maleisië terecht kom en ik moet een wolkenkrabber op, dan weet de opdrachtgever meteen aan welke kwaliteitseisen ik voldoe.’ Irata is niet de enige standaard, maar volgens Martin Langevoord is de basis overal hetzelfde: ‘Je werkt altijd aan twee touwen, met een zelfblokkerend afdaalapparaat en een back-uplijn met een dergelijk apparaat eraan. Werken aan touwen is een specialisme wat zijn kwaliteiten heeft en waarborgen. Er is in vijftien jaar geen ongeluk mee gebeurd. Dus uiteindelijk zal de arbeidsinspectie ook in Nederland een keer een standaard moeten neerzetten.’ ■

* E-mail: info@rope-access.nl